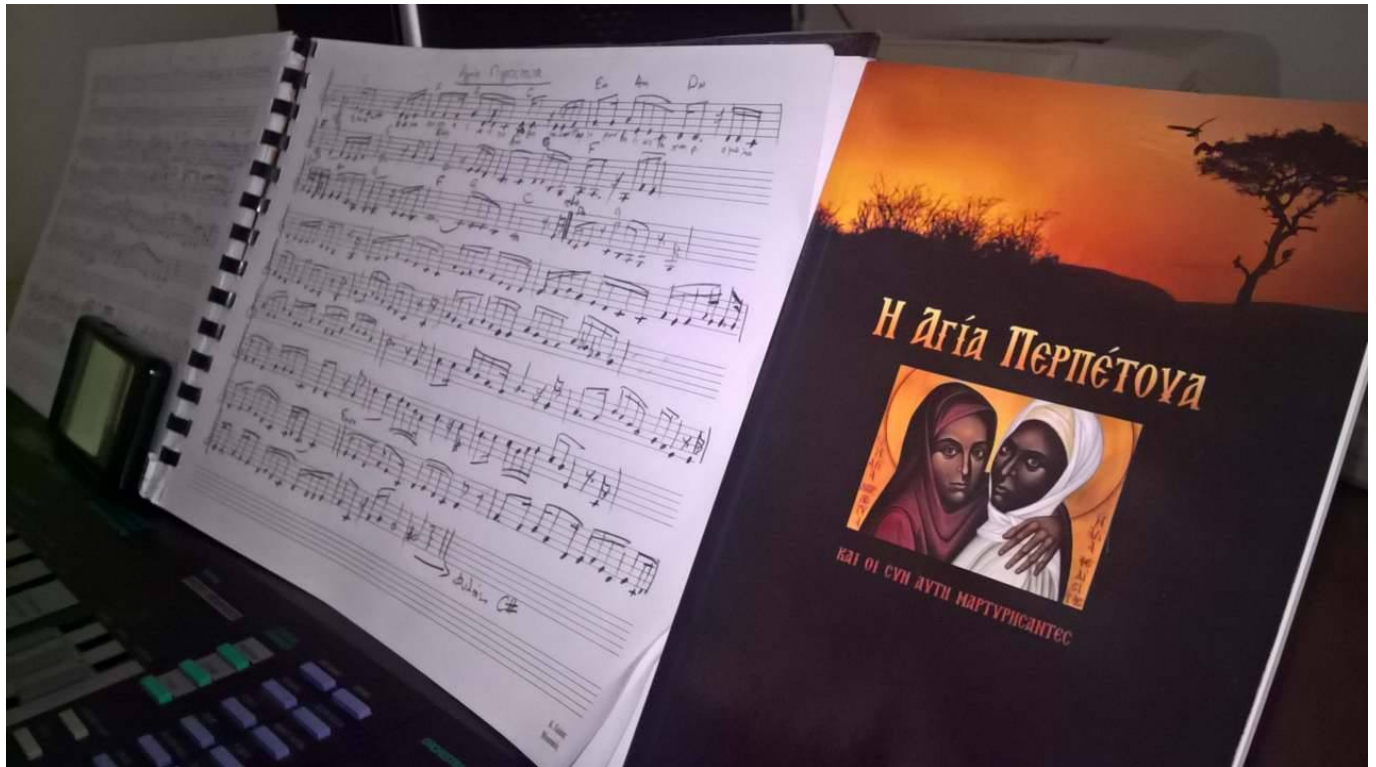

Η Αγία Περπέτουα: Ψύχραιμη απέναντι στα θηρία

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Εκκλησία μας, κατά την 1ην Φεβρουαρίου εκάστου έτους, τιμά τη μνήμη της Αγίας Περπέτουα.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βίβια Περπέτουα, νέα 22 ἐτῶν, νυμφευμένη καὶ ἔχουσα τέκνο σὲ θηλασμό, καταγόταν ἀπὸ ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῆς Καρχηδόνης. Συνελήφθη τὸ ἔτος 203 μ.Χ., ἐπὶ αὐτοκράτορα Σεπτιμίου Σεβήρου (193 – 211 μ.Χ.), ἀπὸ τὸν ἀνθύπατο τῆς Ἀφρικῆς Ἰλαριανὸ μαζὶ μὲ ἄλλους κατηχούμενους τῆς Ροβεκάτο καὶ Φιλικητάτη, πιθανῶς συζύγους, Σατουρνίνο καὶ Σεκοῦνδο καὶ ὅλοι τους ὁδηγήθηκαν στὸν χιλιάρχο, στὸν ὁποῖο καὶ ὁμολόγησαν μὲ παρρησία τὴν πίστη τους στὸν Χριστό. Ὁ διδάσκαλός τους Σάτυρος, μὴν ἀντέχοντας νὰ βλέπει τοὺς μαθητές του νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὰ βασανιστήρια καὶ τὴ φυλακὴ, προσῆλθε οἰκειοθελῶς στὴ φυλακὴ.

Ὁ πατέρας τῆς Περπέτουας, ἄλλοτε μὲ ἥπιους λόγους καὶ ἄλλοτε μὲ ἀπειλὲς ἐπιχείρησε μάταια νὰ τὴν μεταπείσει καὶ σὲ μία στιγμή ὀργῆς θέλησε νὰ τῆς ἐξορύξει τοὺς ὀφθαλμούς. Λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν σύλληψή τους βαπτίσθηκαν, ἔπειτα δὲ ρίχτηκαν σὲ σκοτεινὴ φυλακὴ, ἀλλὰ οἱ διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ δωροδόκησαν τοὺς φύλακες, πέτυχαν τὴν μεταφορὰ τους σὲ καλύτερα κελιά, ὅπου

ἡ Περπέτουα μποροῦσε νὰ βλέπει τοὺς συγγενεῖς της καὶ νὰ τρέφει τὸ παιδί της.

Κατὰ παράκληση τοῦ ἀδελφοῦ της ζήτησε ἀπὸ τὸν Θεὸ ὄραμα, γιὰ νὰ πληροφορηθεῖ περὶ τῆς τύχης τους. Τῆς δείχθηκε λοιπὸν κλίμακα ὀρειχάλκινη, ποὺ ἔφθανε μέχρι τὸν οὐρανό, μὲ ἐκατέρωθεν μπηγμένα ξίφη, δόρατα, ἄγκιστρα, μαχαίρια, ὀβελίσκους, ὥστε κάθε ἀμελῆς ἀναβάτης νὰ σκίζεται, ἐνῶ κάτω ἀπὸ αὐτὴν παραμόνευε ὑπερμεγέθης δράκοντας, ποὺ ἐκφόβιζε αὐτοὺς ποὺ ἐπιχειροῦσαν νὰ ἀνέλθουν. Ὁ Κατηχητὴς Σάτυρος, ποὺ εἶχε ἤδη ἀνέλθει τὴν σκάλα, στράφηκε πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ περπατήσει, αὐτὴ δὲ μὲ θάρρος πάτησε τὴν κεφαλὴ τοῦ δράκοντος καὶ ἀνέβηκε.

Εὐρεθεῖσα σὲ μεγάλο κῆπο, εἶδε ὑπερμεγέθη πολὺ ἄνδρα ποὺ ἄρμεγε πρόβατα καὶ περιστοιχιζόταν ἀπὸ χιλιάδες λευκοφορούντα πρόσωπα. Τῆς ἀπηύθυνε τὸν λόγο λέγοντάς της «καλῶς ἦλθες τέκνον», τῆς ἔδωσε τυρὶ «ὡς ψωμί», αὐτὴ δὲ συνέπλεξε τὰ χέρια καὶ ἔφαγε, ἐνῶ οἱ παριστάμενοι εἶπαν «Ἀμήν». Ὁ ἦχος αὐτοῦ τοῦ ἐπιφωνήματος τὴν ξύπνησε, ὁπότε διηγηθεῖσα τὸ ὄραμα στὸν ἀδελφό της, ἔδωσε τὴν ἐξήγηση ὅτι θὰ μαρτυρήσουν.

Ὁ πατέρας της, ποὺ εἶχε ἐξαφανιστεῖ γιὰ λίγο ἐλπίζοντας ὅτι ἡ κόρη του θὰ μεταστρεφόταν, ἐπανεμφανισθεῖς, πρὸς εὐγενῆς καὶ συγκρατημένος, τῆς ζητοῦσε νὰ λυπηθεῖ τὰ γηρατεῖά του καὶ τὴν τιμὴ τῆς οἰκογένειας καὶ τὴν καταφιλοῦσε, ἀλλὰ αὐτὴ παρὰ τὴν συγκίνησή της παρέμεινε ἀμετάπειστη.

Τέλος, οἱ κρατούμενοι ὁδηγήθηκαν στὸν ἀνθυπατεύοντα Ἰλαριανὸ γιὰ ἀνάκριση. Τὸ μαρτύριο ὁρίσθηκε γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ Καίσαρος Γέτα, ἐπὶ αὐτοκράτορα Σεπτιμίου Σεβήρου (193 – 211 μ.Χ.). Οἱ Ἅγιοι τέλεσαν δεῖπνο ἀγάπης καὶ οἱ παρατηροῦντες Ἑθνικοὶ ἐκπλήττονταν ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Σάτυρου.

Οἱ Μάρτυρες εἰσῆχθησαν στὸ ἀμφιθέατρο καὶ βάδιζαν χαρούμενοι καὶ ὑπερήφανοι. Ἀπέλυσαν τὰ θηρία. Ὁ Σατουρνίνος, ὁ Ροβεκάτος, ὁ Σεκοῦνδος καὶ ὁ Σάτυρος δέχθηκαν τὴν ἐπίθεση τῶν ἄγριων ζώων. Ἡ Περπέτουα καὶ ἡ Φιλικητάτη ἀφοῦ δέχθηκαν τοὺς κερατισμοὺς δαμάλεως, κατερρίφθησαν ματωμένες καὶ στὴ συνέχεια ἀποκεφαλίσθηκαν. Τὸ μαρτύριο συντελέσθηκε τὸ ἔτος 202 μ.Χ.. Ἔτσι καὶ οἱ ἔξι Ἅγιοι ἔλαβαν τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς δόξας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θείας πίστεως, ἔγνωσ τὸν πλοῦτον, καὶ κατέλιπες, εἰδώλων πλάνην, Περπετούα θεολήπτω φρονήματι· καὶ σὺν πεντάδι Μαρτύρων ἀθλήσασα, μαρτυρικῆς ἡξιώθης λαμπρότητος· μεθ' ὧν πρέσβευε, Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑτερον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων χορείαν τὴν ἐξαστέλεχον, Περπετούαν Ῥευκάτον καὶ θεῖον Σάτυρον, Σατορνῖνον τὸν κλεινὸν Σεκοῦνδον ἔνδοξον, Φιλικητάτην τὴν σεμνήν, ὡς ἀστέρας φαεινούς, τῆς πίστεως τῆς ἀγίας, καὶ πρέσβεις πρὸς τὴν Τριάδα, ἡμῶν συμφώνως εὐφημήσωμεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταλιποῦσα τοῦ πατρός σου τὴν πλάνην, θεογνωσίας τῷ φωτὶ κατηυγάσθεις, καὶ μυστηρίου ἤνυσας τὸ στάδιον, Περπετούα ἔνδοξε, σὺν Μαρτύρων πεντάδι· μεθ' ὧν ἀεὶ πρέσβευε, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ἐπιτελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Περπετούα Μάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἄθλοις ἀγίοις, καθελοῦσα τὸν δυσμενῆ·
χαίροις ἡ Κυρίῳ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν προσιόντων, τῇ προστασίᾳ σου.